

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/46/2023
Identifikačné číslo spisu:	3119212365
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:3119212365.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne ASURA s. r. o., Bratislava, Bieloruská 5210/9, IČO: 51 059 550, zastúpenej advokátskou kanceláriou LAW FIRM s.r.o., Bratislava, Špitálska 10, IČO: 36 867 209, proti žalovanému JUDr. Erikovi Bilskému, LL.M., MBA, Trnava, Pekárska 11, správcovi úpadcu CEON, s.r.o. v konkurze, Trenčín, Mierové námestie 8, IČO: 35 925 507, o vylúčenie majetku zo súpisu, o nesúhlase Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením sporu Krajským súdom v Trenčíne, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na konanie a rozhodnutie o odvolaní je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici listom zo 6. septembra 2023 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) z dôvodu nesúhlasu s postúpením sporu Krajským súdom v Trenčíne podľa § 40 v spojení s § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že v predmetnom obchodnoprávnom spore bolo odvolanie podané 5. augusta 2022, t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov (ďalej aj „zákon č. 150/2022 Z. z.“), ktorý v spojení so zákonom č. 398/2022 Z. z. s účinnosťou od 1. júna 2023 zmenil úpravu Civilného sporového poriadku a zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“). Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici je v zmysle prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. júna 2023 (§ 471c CSP, resp. § 206o ZKR) na konanie a rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cbi/11/2019-153 zo 6. júna 2022 príslušný Krajský súd v Trenčíne.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „predkladajúci súd“) poukázal na to, že v dôsledku reformy súdnej mapy (uskutočnenej zákonom č. 150/2022 Z. z. v znení zákona 398/2022 Z. z.) došlo o. i. k zmene ustanovenia § 34 CSP vymedzujúceho funkčnú príslušnosť krajských súdov ako súdov odvolacích. Novelizované ustanovenie § 34 CSP rieši funkčnú príslušnosť odvolacích súdov, a to tak, že

v prvom odseku upravuje miestnu príslušnosť odvolacích krajských súdov a v druhom odseku upravuje kauzálnu príslušnosť odvolacích súdov, ktorá je ešte samostatne riešená v ZKR (ako *lex specialis*) pre konania o odvolaniach proti rozhodnutiam vydaným v konaní podľa ZKR, a to v § 196a ods. 3 ZKR, ktoré ustanovenie je podľa § 196a ods. 6 ZKR potrebné aplikovať aj na konania o odvolaní proti rozhodnutiam v sporoch vyvolaných osobitnou povahou týchto konaní. Zdôraznil, že od 1. júna 2023 nedošlo k zmene funkčnej príslušnosti, keďže krajské sudy sú aj naďalej odvolacími súdmi proti rozhodnutiam okresných súdov. Predmetnou novelou došlo len k doplneniu miestnej príslušnosti odvolacích súdov (§ 34 ods. 1 CSP) a k vymedzeniu kauzálnej príslušnosti odvolacích súdov v rámci funkčnej príslušnosti do ustanovenia § 34 ods. 2 CSP (ktorá bola predtým riešená v ustanoveniach § 22 až § 33 CSP) a tiež do ustanovenia § 196a ods. 3 ZKR.

3. Z prechodných ustanovení § 471c CSP a § 206o ZKR (k úpravám účinným od 1. júna 2023) podľa názoru predkladajúceho súdu vyplýva zásada dokončenia vecí na vecne a miestne príslušných súdoch podľa predpisov účinných do 31. mája 2023 (ďalej aj „staré veci“) s jedinou výnimkou, a to, ak podľa osobitného predpisu dochádza k prechodu výkonu súdnictva na iný súd. V takom prípade aj staré veci dokončia sudy vecne a miestne príslušné podľa právnej úpravy účinnej od 1. júna 2023. Osobitným predpisom, ktorý upravuje prechod výkonu súdnictva, ku ktorému došlo s účinnosťou od 1. júna 2023, je zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 371/2004 Z. z.“), ktorý však v žiadnom svojom ustanovení neupravuje, že s účinnosťou od 1. júna 2023 dochádza k prechodu výkonu súdnictva z Krajského súdu v Trenčíne na Krajský súd v Banskej Bystrici a takáto úprava nie je obsiahnutá ani v inom právnom predpise. Od 1. júna 2023 síce podľa § 196a ods. 3 ZKR dochádza k zmene funkčnej príslušnosti súdov tak, že Krajský súd v Banskej Bystrici je funkčne príslušný na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa § 196a ods. 1 písm. f) a h) CSP, t. j. v konaní v sporoch vyvolaných osobitnou povahou konkurzného konania podľa ZKR, kde sú príslušné Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne a Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline, avšak zmenu funkčnej príslušnosti nemožno stotožňovať s prechodom výkonu súdnictva, t. j. so situáciou, keď určitý súd zanikne a súdnictvo, ktoré tento zaniknutý súd vykonával, prejde na iný zákonom určený súd. Z absencie doslovného vymenovania kauzálnej a funkčnej príslušnosti v rámci prechodných ustanovení § 471c CSP a § 206o ZKR podľa názoru predkladajúceho súdu ešte nevyplýva zámer, účel a zmysel reformy súdnej mapy (zákon č. 150/2022 Z. z.) v tom zmysle, aby odvolania napadnuté podľa právnych predpisov účinných do 31. mája 2023 boli rozhodované podľa novej právnej úpravy účinnej od 1. júna 2023. Krajský súd v Banskej Bystrici mal za to, že kauzálna príslušnosť je v tomto prípade podmnožinou miestnej príslušnosti, pretože v závislosti od druhu kauzy určuje, ktorý z existujúcich funkčne príslušných odvolacích súdov je tým súdom, ktorému svedčí miestna príslušnosť. Keďže zároveň prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. júna 2023 výslovne upravujú miestnu príslušnosť, podľa názoru predkladajúceho súdu platí, že prostredníctvom ustanovení § 471c CSP a § 206o ZKR zákonodarca normoval aj kauzálnu príslušnosť, a to tým spôsobom, že konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončia na súdoch vecne a miestne (teda aj kauzálne) príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023.

4. Aj z dôvodovej správy k ustanoveniu § 471c CSP (ktoré je obsahovo rovnaké ako ustanovenie § 206o ZKR) podľa názoru predkladajúceho súdu vyplýva jednoznačný zámer na dokončení starých vecí doterajšími súdmi, ako aj cieľ a účel reformy súdnej mapy, podľa ktorého sa staré veci presunú na nové vecne a miestne príslušné sudy len za splnenia jediného predpokladu, a to, ak dochádza k prechodu výkonu súdnictva zo zrušených súdov na novozriadené. Pri odvolacích súdoch takýto prechod výkonu súdnictva nie je, pretože ostali zachované všetky odvolacie sudy. Uvedený účel a zmysel novej právnej úpravy vo vzťahu k rozhodovacej činnosti odvolacích súdov v tzv. starých veciach vyplýva nielen z dôvodovej správy, ale aj z usmernenia Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ako predkladateľa reformy), ktoré bolo súdom doručené 10. mája 2023. Zároveň zo žiadneho ustanovenia novej právnej úpravy nevyplýva zámer zákonodarcu a ani predkladateľa, aby staré veci, v ktorých boli do 31. mája 2023 podané odvolania, rozhodovali krajské sudy podľa úpravy účinnej od 1. júna 2023. Aj keď dôvodová správa nie je záväzná a sama osebe nepredstavuje výkladové pravidlo, niet rozumného dôvodu pre taký výklad príslušnosti súdov, podľa ktorého vecná a miestna príslušnosť kopíruje pravidlo

dokončenia starých vecí doterajšími súdmi, zatiaľ čo na kauzálnu a funkčnú príslušnosť by sa malo aplikovať iné pravidlo v rozpore s jednoznačne prejavým zámerom zákonodarcu podľa dôvodovej správy. Takýto dvojkoľajný princíp nie je rozumne vysvetliteľný a z absencie výslovnej úpravy kauzálnej a funkčnej príslušnosti nie je možné vyvodiť takýto účel a zmysel novej právnej úpravy vo vzťahu k odvolacím súdom.

5. Napokon Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal tiež na to, že predloženie veci inému krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní podanom do 31. mája 2023 bez výslovného zmocnenia v zákone a v rozpore s jeho účelom, môže znamenať zásah do ústavného princípu zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky tak, ako ho definoval Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) v rozhodnutí č. k. II. ÚS 577/2015-50 z 12. januára 2017, ako aj porušenie zásady perpetuatio fori (§ 36 ods. 2 CSP). Určenie príslušného odvolacieho súdu musí mať jasné pravidlá a nemôže závisieť od toho, kedy súd prvej inštancie predloží vec odvolaciemu súdu (po vykonaní úkonov podľa § 373 a nasl. CSP) a ani od toho, kedy odvolací súd rozhodne o podanom odvolaní, t. j. či „stihne“ rozhodnúť do 31. mája 2023 alebo až po tomto dátume. Zdôraznil, že príslušnosť odvolacieho súdu sa podľa § 36 ods. 2 CSP určuje podľa okolností v čase podania odvolania (ktorým okamihom sa začína odvolacie konanie) a takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania. Preto ak v čase začatia odvolacieho konania bol príslušným súdom na rozhodnutie o odvolaní Krajský súd v Trenčíne, takto určená príslušnosť trvá aj po dátume 31. mája 2023 a nie je ju možné zmeniť ani podľa princípu okamžitej aplikability. Postupujúcemu súdu je známe rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 257/2023-58 z 27. júna 2023, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ndc/19/2023 z 28. júna 2023, tieto sa však podľa jeho názoru nezaoberali všetkými aspektami príslušnosti odvolacieho súdu v odvolacom konaní začatom pred 1. júnom 2023 (účel zákona č. 150/2022 Z. z., princíp perpetuatio fori, zásada zákonného sudcu). Na základe výkladu zohľadňujúceho účel, zmysel a cieľ zákona č. 150/2022 Z. z., ako aj z dôvodu zachovania právnej istoty, princípov zákonného sudcu a pri absencii osobitného splnomocnenia na prechod starých odvolacích konaní na nové súdy, bol Krajský súd v Banskej Bystrici toho názoru, že funkčne a kauzálnu príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie o odvolaní podanom do 31. mája 2023 (t. j. v odvolacom konaní začatom a právoplatne neskončenom do 31. mája 2023) je v danom prípade Krajský súd v Trenčíne podľa predpisov platných a účinných do 31. mája 2023.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd spoločne nadriadený Krajskému súdu v Banskej Bystrici a Krajskému súdu v Trenčíne podľa § 43 ods. 2 CSP, po posúdení predloženého nesúhlasu s postúpením sporu na odvolacie konanie, dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici nie je dôvodný.

7. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto, alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

8. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

9. Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednávania sporu.

10. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané.

11. Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení

(ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

12. Podľa § 196a ods. 1 ZKR, na konanie podľa tohto zákona sú kauzálné príslušné

- a) Mestský súd Bratislava III pre obvod Krajského súdu v Bratislave,
- b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach,
- c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre,
- e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,
- f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,
- g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave,
- h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline

13. Podľa § 196a ods. 3 ZKR, na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa

- a) odseku 1 písm. c), f) a h) a odseku 2 je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici,
- b) odseku 1 písm. a), d) a g) je príslušný Krajský súd v Bratislave,
- c) odseku 1 písm. b) a e) je príslušný Krajský súd v Košiciach.

14. Podľa § 196a ods. 6 ZKR súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

15. Podľa § 206o ZKR, konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončia na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

16. Zo spisu vyplýva, že v danom spore o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu CEON, s.r.o. v konkurze, ktorý je nepochybne sporom vyvolaným osobitnou povahou konania podľa ZKR, rozhodol Okresný súd Trenčín rozsudkom č. k. 22Cbi/11/2019-153 zo 6. júna 2022 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti predmetnému rozsudku podala žalobkyňa 5. augusta 2022 odvolanie, ktoré bolo dňa 8. novembra 2022 predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne. Krajský súd v Trenčíne o odvolaní žalobkyne nerozhodol a postupom podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 40 CSP vec postúpil Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ktorého príslušnosť na konanie o odvolaní v predmetnej veci sa (z dôvodu okamžitej aplikability novej procesnej úpravy) riadi právnou úpravou účinnou od 1. júna 2023 [§ 196a ods. 3 písm. a) ZKR]. Krajský súd v Banskej Bystrici s postúpením sporu nesúhlasil a vec predložil Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie sporu o príslušnosť. Úlohou Najvyššieho súdu SR bolo teda posúdiť dôvodnosť nesúhlasu Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením spisu Krajským súdom v Trenčíne na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne z 5. augusta 2022 proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 22Cbi/11/2019-153 zo 6. júna 2022.

17. Odvolanie bolo podané (a teda odvolacie konanie bolo začaté) pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a zákona č. 398/2022 Z. z., ktorým sa mení zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Týmto zákonmi bola s účinnosťou od 1. júna 2023 zavedená tzv. reforma súdnej mapy. Jedným z novelizovaných predpisov bol ZKR, v rámci ktorého došlo k zavedeniu novej príslušnosti súdov na konanie podľa ZKR, a to tak súdov prvej inštancie (§ 196a ods. 1 ZKR), ako aj odvolacích súdov (§ 196a ods. 3 ZKR). Ustanovenie § 196a ods. 3 ZKR (týkajúce sa funkčnej príslušnosti vybraných krajských súdov na odvolacie konanie) v texte pod jednotlivými písmenami a) až c) priamo odkazuje na konkrétne ustanovenia § 196a ods. 1 ZKR, upravujúce kauzálnu príslušnosť vybraných okresných súdov (v sídle kraja) na konanie podľa ZKR. Na túto úpravu nadväzuje ustanovenie § 196a ods. 6 ZKR, podľa ktorého súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o

vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zákonodarca danou reformou sledoval špecializáciu súdnictva, ako možno vyrozumiť zo všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 150/2022 Z. z., v ktorej sa uvádza, že reforma súdnej mapy je jedným z nástrojov na dosiahnutie efektívne fungujúcej justície, pretože vytvára vhodné podmienky pre špecializáciu sudcov, ako na úrovni okresných súdov, tak aj na úrovni krajských súdov. Takáto špecializácia je prostriedkom pre efektívny výkon justície (v súlade s aktuálnymi spoločenskými potrebami), preto nielen subjektívny historický, ale aj recentný objektívny teleologický výklad jednotlivých ustanovení novej právnej úpravy je smerodajný pre jej správnu aplikáciu. Pre rozhodnutie tohto sporu o príslušnosť bolo potrebné v prvom rade vyriešiť otázku časovej pôsobnosti právnych noriem upravených v § 196a ods. 1, 3 a 6 ZKR v nadväznosti na prechodné ustanovenie § 206o ZKR.

18. Súčasťou novely ZKR účinnnej od 1. júna 2023 je aj výslovné zakotvenie pravidla časového spolupôsobenia starých (neplatných a neúčinných) právnych noriem s právnymi normami novými (platnými a účinnými). Ide o tzv. ultraaktivitu procesných noriem zakotvenú v prechodnom ustanovení § 206o CSP k úpravám účinným od 1. júna 2023. Podľa tohto pravidla sa vecná a miestna príslušnosť súdu na konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 spravuje starou právnou úpravou (účinnou do 31. mája 2023). Z uvedeného pravidla zákonodarca upravil výnimku, vzťahujúcu sa na prípady, keď osobitný predpis stanovil prechod výkonu súdnictva z inak (podľa starej právnej úpravy) vecne a miestne príslušného súdu na iný súd. Podstata princípu ultraaktivity procesných noriem spočíva v tom, že v istých špecifických prípadoch alebo zo špecifických, obzvlášť zreteľných dôvodov sa aktivizuje starý procesný režim na konania za tohto starého režimu začaté, no prebiehajúce i počas účinnosti nového procesného režimu. Odôvodnené je to vždy v prípadoch, ak zákonodarca určitý inštitút z právneho poriadku vypúšťa - je logické, že začaté konania ohľadom tohto inštitútu sa dokončia podľa doterajších procesných predpisov [por. Števček, M.: O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva), Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015, s. 22-30]. V protiklade k ultraaktivite stojí pravidlo okamžitej použiteľnosti (novej) procesnej úpravy na všetky prebiehajúce konania začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov (ďalej aj „okamžitá aplikabilita“), ktoré na rozdiel od ultraaktivity nevyžaduje výslovné zákonné zmocnenie, keďže je odvoditeľné pomocou ústavnokonformného teleologického výkladu. Podstatou princípu okamžitej aplikability je zabezpečiť procesne efektívne prejednanie veci vyhnutím sa nachádzaniu vhodného procesného režimu (v spleti prechodných ustanovení), čo umožňuje súdom sústrediť sa na hmotnoprávnu povahu sporu (III. ÚS 267/2017). Ultraaktivita v porovnaní s okamžitou aplikabilitou je vo všeobecnosti nežiadúca, pretože naráža na predvídateľnosť práva, dôveru subjektov v jasnosť a prehľadnosť právnej úpravy a princíp právneho štátu, ktorého imanentnou súčasťou je princíp právnej istoty. Ak teda ultraaktivita predstavuje odchýlku od žiadúceho stavu, je potrebné uprednostniť princíp okamžitej aplikability. Tam, kde nie je výslovné zakotvená ultraaktivita, platí okamžitá aplikabilita.

19. Prechodné ustanovenie § 206o ZKR (k úpravám účinným od 1. júna 2023) je teda výnimkou z princípu okamžitej aplikovateľnosti novej procesnoprávnej úpravy ZKR, ktorá sa vzťahuje výlučne na konania začaté a právoplatne neskončené na súdoch vecne a miestne príslušných. S názorom predkladajúceho súdu, že kauzálna príslušnosť je podmnožinou miestnej príslušnosti sa Najvyšší súd SR nestotožnil, pretože platná právna úprava tomu nezodpovedá. V tejto súvislosti možno poukázať na systematické členenie Civilného sporového poriadku, ktoré v jednotlivých dieloch tretej hlavy prvej časti rozlišuje príslušnosť vecnú (§ 12), miestnu (§ 13 až § 21), kauzálnu (§ 22 až § 33) a funkčnú (§ 34 pre krajské sudy a § 35 pre Najvyšší súd SR). Vecná príslušnosť určuje, či v určitej veci podľa jej povahy (*ratione causae*) majú rozhodovať ako sudy prvej inštancie okresné sudy alebo krajské sudy. Miestna príslušnosť konkretizuje, ktorý z vecne príslušných súdov je príslušný na konanie a rozhodnutie danej veci. K definovaniu kauzálnej príslušnosti sa Najvyšší súd SR už skôr vyjadril v uznesení sp. zn. 5Ndob/2/2019 z 29. januára 2019 tak, že osobitná úprava kauzálnej príslušnosti v ust. §§ 22 až 33 CSP je úprava obsahujúca kritériá určenia príslušného súdu, ktoré s ohľadom na predmet konania určujú ako jediný oprávnený vo veci konať takto vymedzený súd aj pre prípad, že by bola inak založená podľa všeobecných ustanovení týkajúcich sa miestnej príslušnosti príslušnosť iného prvoinštančného súdu. Má tak povahu prioritnej voči všetkým ostatným do úvahy prichádzajúcim vymedzeniam príslušnosti. Ani prioritná povaha kauzálnej príslušnosti voči ostatným druhom príslušnosti však ešte neznamená, že ju

treba vnímať ako poddruh inej príslušnosti (vecnej alebo miestnej). Každý z vyššie uvedených druhov príslušnosti má svoj vlastný účel, samostatné kritéria určovania a aj osobitnú úpravu, čomu zodpovedá aj systematické členenie tretej hlavy prvej časti CSP na jednotlivé diely. K novelizovanej úprave procesných ustanovení ZKR v znení účinnom od 1. júna 2023 je potrebné uviesť, že nový § 196a ZKR pod nadpisom Príslušnosť upravuje (v siedmych odsekoch) tak kauzálnu príslušnosť na konanie podľa ZKR (ods. 1, 2, 6, 7), ako aj funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa ZKR (ods. 3) a tiež miestnu príslušnosť (ods. 4). V odseku 3 upravená príslušnosť krajských súdov je jednoznačne funkčnou príslušnosťou, bez ohľadu na to, že tento právny pojem nie je v ZKR priamo uvedený (na rozdiel od nadpisu nad § 34 CSP), keďže sa týka príslušnosti krajských súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Bratislave a Krajského súdu v Košiciach) špecializovaných na konania o odvolaniach proti rozhodnutiam vydaným okresnými súdmi tak v konaniach podľa ZKR, ako aj v sporových konaniach vyvolaných osobitnou povahou konaní podľa ZKR.

20. V posudzovanej veci je predmetom konania vylúčenie majetku (súboru hnuiteľných vecí) zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu CEON, s.r.o. v konkurze, a teda odvolanie smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vydanému v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR. S účinnosťou do 31. mája 2023 (podľa úpravy CSP, na ktorú odkazoval § 196 ZKR) bol namiesto všeobecného súdu žalovaného na takéto konanie príslušný výlučne súd, na ktorom prebieha konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie (tu Okresný súd Trenčín), ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní, okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov [§ 20 písm. d) CSP v znení účinnom do 31. mája 2023]. Príslušným súdom na odvolacie konanie bol potom podľa § 34 CSP v znení účinnom do 31. mája 2023 Krajský súd v Trenčíne, do obvodu ktorého patrí Okresný súd Trenčín. S účinnosťou od 1. júna 2023 však ZKR nanovo upravil príslušnosť súdov na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona (s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ktorá je zhodná s kauzálnou príslušnosťou súdu, na ktorom prebieha konanie podľa ZKR, teda konkurzné konanie, reštrukturalizačné konanie a konanie o oddelení. Pokiaľ teda na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému súdom prvej inštancie v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR bol podľa predpisov účinných do 31. mája 2023 funkčne príslušný Krajský súd v Trenčíne, zatiaľ čo s účinnosťou od 1. júna 2023 je na konanie o odvolaní v takomto prípade podľa § 196a ods. 3 písm. a) ZKR príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici a súčasne § 206o ZKR ako intertemporálne ustanovenie explicitne neupravilo, že konanie o odvolaní začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončí na súde funkčne príslušnom podľa predpisov účinných do 31. mája 2023, potom so zreteľom na princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy je od 1. júna 2023 na odvolacie konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 funkčne príslušný krajský súd určený podľa úpravy ZKR účinnej od 1. júna 2023. V posudzovanom prípade je takýmto funkčne príslušným súdom Krajský súd v Banskej Bystrici.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že argumentácia, podľa ktorej funkčná príslušnosť Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu je v predmetnej veci daná iba na konania začaté na Okresnom súde Trenčín po 31. máji 2023, nie je správna. Najvyšší súd SR zastáva názor, že aj v prípade ostatnej novely procesných ustanovení obsiahnutých v ZKR, má mať prednosť metóda teleologickej interpretácie právnych noriem, najmä ak vychádzanie úzko len z textu zákona v znení účinnom od 1. júna 2023, ktorý explicitne nevyjadruje všetky aspekty určenia príslušnosti odvolacích súdov v „starých“ odvolacích konaniach začatých do 31. mája 2023, by v konečnom dôsledku spôsobilo nejednotnosť v príslušnosti pri rozhodovaní v rámci obchodnoprávných sporov v režime Civilného sporového poriadku (porovnaj 5Ndob/5/2023, 3Ndob/8/2023) a rovnako tak pri rozhodovaní v konaniach o konkurze a reštrukturalizácii, resp. týmito konaniami vyvolaných sporoch, či v rámci registrových konaní v režime Civilného mimosporového poriadku (porovnaj 6Ndc/19/2023).

23. Vzhľadom na totožné znenie prechodných ustanovení § 206o ZKR a § 471c CSP, Najvyšší súd SR poukazuje na to, že už skôr sa k obdobnej argumentácii predkladajúceho súdu vyjadril v uznesení sp. zn. 1Ndob/17/2023 z 29. novembra 2023 tak, že v prípade absencie funkčnej a kauzálnej príslušnosti v ustanovení § 471c CSP nejde o pravú medzeru v zákone, teda prípad, kedy úmyslom zákonodarcu

nebolo vylúčiť zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR zákonodarca v ustanovení § 471c CSP zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti v konaniach začatých do 31. mája 2023 neupravil vedome. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že zákonodarca v znení tohto prechodného ustanovenia pristúpil k vymenovaniu iných druhov príslušnosti, ktoré zostávajú zachované (vecnej a miestnej príslušnosti), avšak kauzálnu a ani funkčnú príslušnosť neuviedol (na rozdiel od prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP). Z tohto pohľadu potom nie je priestor pre aplikáciu čl. 4 CSP. Prípadný rozpor s dôvodovou správou ako aj s usmernením Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky nemožno odstraňovať takým výkladom, ktorým by sa zmenil nepochybný obsah predmetného ustanovenia (čl. 3 ods. 1 CSP). Okrem toho dôvodová správa má na účely výkladu prijatých právnych noriem len podporný charakter (II. ÚS 81/2018), pričom práve právna norma je odrazom zámeru, resp. prostriedkom na jeho dosiahnutie. Postupujúcim súdom prezentovaný výklad, podľa ktorého by konania o odvolaniach podaných do 31. mája 2023 mali byť dokončené na pôvodných krajských súdoch, t. j. funkčne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023, podľa názoru Najvyššieho súdu SR nerešpektuje účel sledovaný novelou, ktorým je v prvom rade špecializácia súdov, vrátane krajských súdov. Navrhovaný výklad by spôsobil neželanú dvojkoľajnosť, kedy by odvolacie konania v obchodnoprávných sporoch (napriek zamýšľanej špecializácii) naďalej prebiehali aj na krajských súdoch, ktoré už podľa novej právnej úpravy nemajú byť súčasťou špecializovaného obchodného súdnictva.

24. Najvyšší súd SR vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že pre konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 zákonodarca v prechodnom ustanovení § 206o ZKR výslovne určil, že sa majú dokončiť na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023. Toto ustanovenie nepokrýva kauzálnu príslušnosť a ani funkčnú príslušnosť odvolacích súdov. Najvyšší súd SR zastáva názor, že pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle v prechodnom ustanovení § 206o ZKR upraviť tiež zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti, urobil by tak explicitne ako v prípade ustanovenia § 470 ods. 4 CSP. Preto je pri nachádzaní funkčnej príslušnosti krajského súdu na konanie o odvolaní v sporoch vyvolaných osobitnou povahou konaní podľa ZKR potrebné vychádzať z okamžitej aplikability, a to v súlade so zámerom súdnej reformy zahŕňajúcej špecifické požiadavky zákonodarcu smerujúce k špecializácii súdov (sudcov) v určitých (zákonom určených) druhoch sporov tak, ako je tomu aj v danom spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR (§ 196a ods. 3 ZKR).

25. Najvyšší súd SR s prihliadnutím na článok 17 základných princípov CSP a v zhode s už vysloveným (obdobným) názorom v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ndc/19/2023 z 27. júna 2023 a v náleze Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 257/2023-58 z 27. júna 2023 poukazuje aj na princíp hospodárnosti konania a v neposlednom rade na zachovanie účelu reformy súdnej mapy. Pre úplnosť uvádza, že týmto nedochádza k porušeniu práva na zákonného sudcu (§ 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a ani k porušeniu procesnoprávnej zásady perpetuatio fori (§ 36 CSP), keďže k zmene funkčnej príslušnosti prišlo na základe zmeny právnej úpravy a jej okamžitej aplikovateľnosti, pričom úprava intertemporality novej procesnej úpravy bola v rukách zákonodarcu. Pokiaľ v priebehu odvolacieho konania dôjde k zmene právnej úpravy funkčnej príslušnosti, je na zákonodarcovi, aby zrozumiteľne a jednoznačne upravil, či s ohľadom na princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy a s ohľadom na povinnosť odvolacieho súdu skúmať svoju funkčnú príslušnosť počas celého konania podľa § 40 CSP, zostáva zachovaná funkčná príslušnosť v konaniach začatých podľa prechádzajúcej právnej úpravy, a to prijatím zodpovedajúceho prechodného ustanovenia, ktoré však v rámci novely ZKR prijaté nebolo.

26. Najvyšší súd SR vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že nesúhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici s postúpením veci Krajským súdom v Trenčíne nie je dôvodný a na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému (v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR) Okresným súdom Trenčín je podľa § 196a ods. 3 písm. a) ZKR v spojení s § 196a ods. 1 písm. f) ZKR funkčne príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.